

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Ο Σίλιος ο Ιταλικός, επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άνδρας. Τα δεκαεφτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του έμενε μόνιμα στην Καμπανία. Σπούδαζε τη δόξα του Βιργίλιου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε, όπως ένα παιδί το δάσκαλό του. Το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε ως ναό.

Όταν ο Άκκιος από την πόλη Ρώμη, είχε έλθει στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος είχε αποσυρθεί σε μεγάλη πια ηλικία, κατέλυσε σ' αυτόν [στο σπίτι του]. Ο Άκκιος, που ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία του διάβαζε μετά από επιθυμία του την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας.».

Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα φτάσει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό τυχαία καρφώθηκε σ' ένα πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από έναν στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι τέλος την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία.

B1α

virorum

liber

ea

nobis

Pacuvi

nomina

Επιμέλεια Υλικού: Στέρκου Δήμητρα

res

casuum

turri

salus

B1β.

pulchriore

plus- plurimum

parvus

celerrime

B2α.

futurus eras

tenendi

venturus

recedemus

desiderent

adeunto

potuerim

verituum esse

conspiceris

B2β.

defers –deferebas-deferes-detulisti-detuleras-detuleris

Γ1α.

poeta : ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, **παράθεση στο Silius Italicus**

Επιμέλεια Υλικού: Στέρκου Δήμητρα

cui : ετερόπρωτος προσδιορισμός, **δοτική προσωπική κτητική στο est**

casu : επιρρηματικός προσδιορισμός, **αφαιρετική οργανική του τρόπου στο adhaesit**

Γ1.β

Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris a Caesare mittitur

Hanc tertio post die quidam miles conspicit

Γ1γ.

Tarenti

Γ2 α.

Postquam (ut, simul, ubi) Accius ex urbe Roma Tarentum venit / venerat

Γ2 β.

Το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το **se**. Τίθεται σε αιτιατική, γιατί αν και υπάρχει ταυτοπροσωπία , το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται σε αιτιατική και δεν παραλείπεται (λατινισμός)

Γ2 γ.

ut tragulam mitteret: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *constituit* της προηγούμενης κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (*mitteret*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*constituit*) και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2 δ

quod periculum veritus est /erat

cum periculum veritus esset